

faa er Grunden, som sagt, den, at jeg har udtrykt mig mindre tydeligt; jeg troede allerede at have gjort opmærksom derpaa. Men, hvad jeg tillod mig at tilføie, var det, som den ærede Cultusminister upaatvibelig ogsaa den Dag sagde, at Vedtagelsen af Bestemmelser i denne Lov vilde have en væsentlig Indflydelse paa de Bestemmelser, der ville blive optagne i den af ham lovede Lov.

Monrad: Ja, jeg troer dog vistnok, at den ærede sidste Taler maa have misforstaaet den praktiske Mand, med hvem han har talt, og hvem han har paaberaabt sig (Fatter). Jeg kan meget godt forstaae, at, dersom Godseierne strax fik to Trediedele af Fæstledernes Værdi udbetalt, saaledes at de strax kunde sætte den saaledes udbetalte Sum paa Rente, at saa kunde det vel være, at de derved kunde staae sig; men efter det stillede Forslag vil dette jo ikke kunne blive Tilfældet, thi Staten skal jo vente med at faae en højere Rente, indtil Fæstledighed indtræder, og med en saadan Til sætning troer jeg ikke, at Noget for Alvor vil paastaae, at de private Godseiere kunne være tjente; thi, naar et Sted er fæstledigt, kan den private Godseier jo sælge det og faae den hele Kjøbesum for det; men, hvorledes en Godseier, skjøndt han saaledes kan faae den hele Kjøbesum, dog skulde kunne staae sig ved alene at faae de to Trediedele deraf indstaaende i Gaarden, det kan jeg virkelig ikke forstaae. Jeg troer derfor vistnok, at der her maa være en Misforstaaelse fra den ærede sidste Talers Side.

Blandt de flere Grunde, der ere blevne anførte mod det Endringsforslag, der er stillet af 15 Medlemmer, er det først og fremmest blevet anført, at Resolutionen af 1ste Juli 1846 var Noget, man saa hurtigt som muligt maatte see at komme bort fra, da den havde vist sig upraktisk og uhensigtsmæssig. Uden nu her at ville indlade mig paa Undersøgelse af, om dette virkelig er Tilfældet, idet det maa bemærkes, at kun meget faa Afhændelser ere skeete efter denne Resolution, maa jeg gjøre opmærksom paa, at denne Indvending ialtsald

alene kunde have Gyldighed, hvis vi i Et og Alt vilde have Resolutionen af 1ste Juli 1846 gjort gjældende ved Overgang til Selveiendom paa Kronens Godser; men dette er jo aldeles ikke Tilfældet. Vi have foreslaaet store og væsentlige Forandringer i denne Resolution, hvorved den faaer en heel forandret Charakter. Vi have saaledes foreslaaet, at det Afdrag, der skal tilstaaes Bønden, skulde være langt betydeligere end det, som han fik efter Resolutionen af 1846, ligesom han ogsaa efter Forslaget kommer til at sidde ganske for de samme Afgifter, som han nu svarer. Der er saaledes stor Forskjel mellem de 15 Medlemmers Forslag og Resolutionen af 1846. Hvorledes kan man da anføre denne Resolutions Virkning som et Argument mod vort Forslag, der er aldeles forskjelligt fra denne Resolution? Det er jo at opstille Noget aldeles ud af sin egen Indbildning. (R. Sørensen: Det er dog Kernen i Forslaget!). Ja, paa den ærede Rigsdagsmands Forestilling om Forskjellen mellem Kjerne og Skal finder jeg mig virkelig for Dieblisset ikke foranlediget til at indlade mig. Han anseer meget ofte Noget for Kjerne, som jeg anseer for Skal, og omvendt.

Der er dernæst blevet anført imod vort Forslag, at den hele Taxationsmaade af Prisen, efter gangbar Priis i Handel og Wandel, skulde være noget Abnormt, noget aldeles Afvigende fra, hvad der ellers i lignende Tilfælde pleier at finde Sted. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) bemærkede saaledes, at, naar Taxationsmænd udnævnes af Retten, saa lægge disse Mænd Productions eller, for at bruge den ærede Rigsdagsmands danske Udtryk, Frembringelsesværdien til Grund for deres Taxation, og, naar de saa have udfundet denne, saa kommer der En, som byder paa Eiendommen, og muligt kan byde noget over Taxationsværdien, men at her vil dette Sidste ikke kunne finde Sted, idet Fæsterne naturligtvis ville byde under Værdien, og derved vil Statskassen lide et for stort Tab.